

MANIFIESTO POR LA ABOLICIÓN DE LAS FRONTERAS (1.0)

MANIFESTO FOR THE ABOLITION OF BORDERS (1.0)

MANIFESTE POUR L'ABOLITION DES FRONTIÈRES

MANIFESTO PER L'ABOLIZIONE DEI CONFINI

MANIFESTO PELA ABOLIÇÃO DAS FRONTEIRAS

MANIFEST FÜR DIE ABSCHAFFUNG DER GRENZEN

MANIFEST ZA ODPRAVO MEJA

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

MANIFEST PËR SHFUQIZIMIN E KUFIJVE

MANIFEST PENTRU DESFIINȚAREA FRONTIERELOR

ΜΑΝΙΦΕΣΤ ΖΑ ΟΤΜΕΝΥ ΓΡΑΝΙЦ

بيان من أجل إلغاء الحدود

废除国界宣言

EUROPEAN

ANTI-BORDER
AGENCY

MANIFIESTO POR LA ABOLICIÓN DE LAS FRONTERAS (1.0)

Sólo ve la frontera quien la tiene cerrada. Su presencia pasa inadvertida para el resto. Lleva tanto tiempo ahí que parece inmutable, natural y necesaria. La entrada en vigor del nuevo Pacto Europeo de Migración y Asilo demuestra que en Europa, sin embargo, la frontera se mueve. Pero tenemos que mirarla de frente para entender en qué dirección.

La frontera es un dispositivo de gobierno que genera precariedad y muerte. Las vallas, patrullas de Frontex, centros de detención, expulsiones, denegaciones administrativas o las devoluciones en caliente son herramientas de gestión política. Su configuración responde a la necesidad de regular la disponibilidad del trabajo y anular su capacidad de conflicto. Entender su función supone reconocer que el único plan de la UE para la larga crisis del capitalismo europeo es aplicar dosis crecientes de segregación racista y violencia estructural.

Prohibido el paso. No es sólo un llamado a respetar la propiedad privada. Es también una advertencia: permanezcan en su sitio. Las fronteras producen diferencia y jerarquización, esenciales para que la mano de obra se mantenga barata. Nosotros no compartimos el lenguaje liberal. Por eso no decimos que las personas que migran son «buenas para la economía», que «contribuyen a la creación de riqueza», que son «necesarias para sectores clave» o cosas por el estilo. Sabemos que la división de las poblaciones a partir de las categorías ideológicas de «nosotros» y «ellos» forma parte de la fabricación misma del orden social. Y la raza es un factor clave para la fragmentación de la clase trabajadora en segmentos enfrentados. Nuestro empeño es crear vínculos de solidaridad capaces de revertir la fragmentación. Salirnos del lugar de desposesión y explotación que tenemos asignado.

Los controles fronterizos no sólo tienen lugar en los límites exteriores de los Estados de la UE, sino que impregnan el conjunto de las relaciones sociales. Atraviesan el interior de los territorios y el corazón de las ciudades. El control fronterizo es un régimen más que un espacio, una práctica más que un lugar.

La ilusión de la seguridad nacional. La mayor tiranía de las fronteras es su insistencia en la construcción del «otro». Crean amenazas ficticias, tanto internas como externas. Generan el miedo y la división que apuntalan la razón de Estado. La pacificación colonial de los sujetos en el extranjero se traduce en la pacificación de los sujetos autóctonos. Las fronteras generan una ilu-

sión de pertenencia e igualdad formal dentro de ellas, en forma de «comunidad nacional». Operan como el perímetro natural de una comunidad, articulando el sentido común de negar la pertenencia a quienes están fuera.

La pantalla de la seguridad nacional oculta que las relaciones coloniales son el núcleo del problema. En lugar de enfrentarse a estas realidades, el norte global utiliza la seguridad fronteriza para administrar el flujo de mano de obra mediante vallas y muros, registros, vigilancia, encarcelamiento, deportación y, en última instancia, la muerte. Simultáneamente, intimida a quienes están dentro, fabricando miedos y un clima social que demanda la pacificación de la frontera a cualquier precio.

La abolición de las fronteras: un objetivo irrenunciable. El régimen de frontera en Europa nos provoca una ilusión peligrosa. ¿Por qué «peligrosa»? Porque anula la política: cuanto más sucumbamos al discurso de la crisis migratoria, menos diremos sobre la explotación y la alienación; cuanto más compartamos los fetiches de la frontera y la seguridad, más nos convertiremos en cómplices de los poderes policiales, y menos capaces seremos de imaginar salidas emancipatorias a las encrucijadas de nuestro tiempo.

Quienes promovemos la **Agencia Europea Antifronteras** creemos que la mejor manera de hacer frente al Pacto Europeo de Migraciones y Asilo y al sentido común racista y autoritario que lo impulsa es una **organización continental autónoma**. No se puede hablar de democracia ni de libertad cuando hay registros de domicilio sin mandato judicial, deportaciones sin posibilidad de amparo, encarcelamientos en centros de internamiento o persecución administrativa legal. Queremos llevar a cabo un programa político de desobediencia civil de masas. No criticamos la «externalización» de la frontera porque ese no es el problema, del mismo modo que la «militarización de Frontex» tampoco lo es. El problema es la frontera, el problema es Frontex. La tarea que nos proponemos es la interrupción del orden de frontera. No como fin a largo plazo sino como consigna cotidiana, como orientación de nuestra actividad política inmediata.

A todas las personas y colectivos que ya trabajáis por la abolición de las fronteras: es el momento de aunar fuerzas. Esos muros tienen que caer.

AGENCIA EUROPEA
ANTIFRONTERAS

MANIFESTO FOR THE ABOLITION OF BORDERS (1.0)

Only those who have the border closed can see it. Its presence goes unnoticed by the rest. It has been there for so long that it seems immutable, natural, and necessary. The entry into force of the new European Migration and Asylum Pact demonstrates that in Europe, however, the border moves. But we have to look it in the face to understand in which direction it moves.

The border is a government device that generates precariousness and death. Fences, Frontex patrols, detention centers, expulsions, administrative denials, or hot returns are political management tools. Their configuration responds to the need to regulate the availability of work and nullify its conflict capacity. Understanding its function means recognizing that the EU's only plan for the long crisis of European capitalism is to apply increasing doses of racist segregation and structural violence.

Entry prohibited. It is not just a call to respect private property. It is also a warning: stay in your place. Borders produce difference and hierarchy, essential for keeping labor cheap. We do not share the liberal language. That's why we don't say that people who migrate are "good for the economy," that they "contribute to wealth creation," that they are "necessary for key sectors," or things like that. We know that the division of populations based on the ideological categories of "us" and "them" is part of the very fabrication of social order. And race is a key factor in the fragmentation of the working class into opposing segments. Our commitment is to create solidarity bonds capable of reversing this fragmentation. Breaking out of the place of dispossession and exploitation that we have been assigned.

Border controls do not only take place at the external borders of EU states, but they permeate all social relations. They cross the interior of territories and the heart of cities. Border control is more of a regime than a space, more of a practice than a place.

The illusion of national security. The greatest tyranny of borders is their insistence on building the "other." They create fictitious threats, both internal and external. They generate the fear and division that support the *raison d'état*. The colonial pacification of subjects abroad translates into the pacification of indigenous subjects. Borders generate an illusion of belonging and formal equality within them, in the form of a "national community." They operate as the natural perimeter of a com-

munity, articulating the common sense of denying belonging to those who are outside.

The screen of national security hides that colonial relations are at the core of the problem. Instead of facing these realities, the global north uses border security to manage the flow of labor through fences and walls, checks, surveillance, imprisonment, deportation, and ultimately death. Simultaneously, it intimidates those inside, manufacturing fears and a social climate that demands the pacification of the border at any price.

The abolition of borders: an inalienable goal. The border regime in Europe provokes a dangerous illusion. Why "dangerous"? Because it nullifies politics: the more we succumb to the discourse of the migration crisis, the less we will say about exploitation and alienation; the more we share the fetishes of the border and security, the more we will become accomplices of police powers, and the less capable we will be of imagining emancipatory exits at the crossroads of our time.

We who promote the European Anti-Borders Agency believe that the best way to confront the European Migration and Asylum Pact and the racist and authoritarian common sense that drives it is through autonomous continental organization. One cannot speak of democracy or freedom when there are residence checks without judicial mandate, deportations without possibility of protection, imprisonments in internment centers, or legal administrative persecution. We want to carry out a political program of mass civil disobedience. We do not criticize the "externalization" of the border because that is not the problem, just as the "militarization of Frontex" is not either. The problem is the border, the problem is Frontex. The task we propose is the interruption of the border order. Not as a long-term goal but as a daily slogan, as a guide for our immediate political activity.

To all people and collectives who are already working for the abolition of borders: it is time to unite forces. Those walls must fall.

EUROPEAN
ANTI-BORDER
AGENCY

MANIFESTE POUR L'ABOLITION DES FRONTIÈRES (1.0)

Seulement voient la frontière ceux et celles pour qui elle est fermée. Sa présence passe inaperçue pour le reste. Elle y est depuis si longtemps qu'elle semble immuable, naturelle et nécessaire. L'entrée en vigueur du nouveau Pacte Européen sur la Migration et l'Asile démontre qu'en Europe, cependant, la frontière se déplace. Mais nous devons la regarder en face pour comprendre dans quelle direction.

La frontière est un dispositif de gouvernement qui génère précarité et mort. Les clôtures, patrouilles de Frontex, centres de détention, expulsions, refus administratifs ou les renvois à chaud sont des outils de gestion politique. Leur configuration répond à la nécessité de régler la disponibilité du travail et d'annuler sa capacité de conflit. Comprendre sa fonction suppose reconnaître que le seul projet de l'UE pour la longue crise du capitalisme européen est d'appliquer des doses croissantes de ségrégation raciale et de violence structurelle.

Passage interdit. Ce n'est pas seulement un appel à respecter la propriété privée. C'est aussi un avertissement : restez à votre place. Les frontières produisent différence et hiérarchisation, essentielles pour que la main-d'œuvre reste bon marché. Nous ne partageons pas le langage libéral. C'est pourquoi nous ne disons pas que les personnes qui migrent sont «bonnes pour l'économie», qu'«elles contribuent à la création de richesse», qu'«elles sont nécessaires pour des secteurs clés» ou des choses du genre. Nous savons que la division des populations à partir des catégories idéologiques de «nous» et «eux» fait partie de la fabrication même de l'ordre social. Et la race est un facteur clé pour la fragmentation de la classe ouvrière en segments en conflit. Notre effort est de créer des liens de solidarité capables de renverser la fragmentation. Sortir du lieu de dépossession et d'exploitation qui nous a été assigné.

Les contrôles frontaliers n'ont pas lieu seulement aux limites extérieures des États de l'UE, mais imprègnent l'ensemble des relations sociales. Ils traversent l'intérieur des territoires et le cœur des villes. Le contrôle frontalier est un régime plus qu'un espace, une pratique plus qu'un lieu.

L'illusion de la sécurité nationale. La plus grande tyrannie des frontières est son insistance à construire l'«autre». Elles créent des menaces fictives, tant internes qu'externes. Elles génèrent la peur et la division qui soutiennent la raison d'État. La pacification coloniale des sujets à l'étranger se traduit par la pacification des sujets autochtones. Les frontières génèrent une illusion d'appar-

tenance et d'égalité formelle à l'intérieur, sous forme de «communauté nationale». Elles fonctionnent comme le périmètre naturel d'une communauté, articulant le sens commun de nier l'appartenance à ceux qui sont à l'extérieur.

L'écran de la sécurité nationale cache que les relations coloniales sont au cœur du problème. Au lieu de faire face à ces réalités, le Nord mondial utilise la sécurité frontalière pour gérer le flux de main-d'œuvre par des clôtures et des murs, des contrôles, une surveillance, l'emprisonnement, la déportation et, en dernière instance, la mort. Simultanément, elle intimide ceux qui sont à l'intérieur, fabriquant des peurs et un climat social qui exige la pacification de la frontière à tout prix.

L'abolition des frontières : un objectif impératif. Le régime frontalier en Europe nous provoque une illusion dangereuse. Pourquoi «dangereuse» ? Parce qu'il annule la politique : plus nous succomberons au discours de la crise migratoire, moins nous parlerons de l'exploitation et de l'aliénation ; plus nous partagerons les fétiches de la frontière et de la sécurité, plus nous deviendrons complices des pouvoirs policiers, et moins capables nous serons d'imaginer des issues émancipatrices aux carrefours de notre temps.

Nous qui promouvons l'Agence Européenne Anti-Frontières croyons que la meilleure façon de faire face au Pacte Européen sur les Migrations et l'Asile et au sens commun raciste et autoritaire qui le pousse est une organisation continentale autonome. On ne peut parler de démocratie ni de liberté quand il y a des contrôles d'adresse sans mandat judiciaire, des expulsions sans possibilité de recours, des emprisonnements dans des centres de rétention ou une poursuite administrative légale. Nous voulons mener à bien un programme politique de désobéissance civile de masse. Nous ne critiquons pas l'«externalisation» de la frontière parce que ce n'est pas le problème, pas plus que la «militarisation de Frontex». Le problème est la frontière, le problème est Frontex. La tâche que nous nous proposons est l'interruption de l'ordre frontalier. Pas comme but à long terme mais comme devise quotidienne, comme orientation de notre activité politique immédiate.

À toutes les personnes et collectifs qui travaillez déjà pour l'abolition des frontières : c'est le moment de unir nos forces. Ces murs doivent tomber.

EUROPEAN

ANTI-BORDER
AGENCY

MANIFESTO PER L'ABOLIZIONE DEI CONFINI (1.0)

Solo vede il confine chi lo ha chiuso. La sua presenza passa inosservata per il resto. È lì da così tanto tempo che sembra immutabile, naturale e necessario. L'entrata in vigore del nuovo Patto Europeo di Migrazione e Asilo dimostra che in Europa, tuttavia, il confine si muove. Ma dobbiamo guardarlo frontalmente per capire in quale direzione.

Il confine è un dispositivo di governo che genera precarietà e morte. Le recinzioni, le pattuglie di Frontex, i centri di detenzione, le espulsioni, i rifiuti amministrativi o i respinti in caldo sono strumenti di gestione politica. La loro configurazione risponde alla necessità di regolare la disponibilità del lavoro e annullarne la capacità di conflitto. Comprendere la sua funzione significa riconoscere che l'unico piano dell'UE per la lunga crisi del capitalismo europeo è applicare dosi crescenti di segregazione razzista e violenza strutturale.

Proibito l'accesso. Non è solo un appello a rispettare la proprietà privata. È anche un avvertimento: rimanete nel vostro posto. I confini producono differenza e gerarchia, essenziali per mantenere la mano d'opera a basso costo. Non condividiamo il linguaggio liberale. Per questo non diciamo che le persone che migrano sono "buone per l'economia", che "contribuiscono alla creazione di ricchezza", che sono "necessarie per settori chiave" o cose simili. Sappiamo che la divisione delle popolazioni in base alle categorie ideologiche di "noi" e "loro" fa parte della stessa fabbricazione dell'ordine sociale. E la razza è un fattore chiave per la frammentazione della classe lavoratrice in segmenti contrastanti. Il nostro impegno è creare legami di solidarietà capaci di invertire questa frammentazione. Uscire dal luogo di privazione ed sfruttamento che ci è stato assegnato.

I controlli di frontiera non avvengono solo ai confini esterni degli stati UE, ma permeano tutte le relazioni sociali. Attraversano l'interno dei territori e il cuore delle città. Il controllo di frontiera è più un regime che uno spazio, più una pratica che un luogo.

L'illusione della sicurezza nazionale. La maggiore tirannia dei confini è la loro insistenza sulla costruzione dell'"altro". Creano minacce fittizie, sia interne che esterne. Generano paura e divisione che sostengono la ragione di stato. La pacificazione coloniale dei soggetti all'estero si traduce nella pacificazione dei soggetti autoctoni. I confini generano un'illusione di appartenenza ed eguaglianza formale al loro interno, sotto forma di "comunità nazionale". Operano come il perimetro naturale di una comunità, articolando il buon senso di negare l'appartenenza a chi è fuori.

Lo schermo della sicurezza nazionale nasconde che le relazioni coloniali sono al centro del problema. Invece di affrontare queste realtà, il nord globale utilizza la sicurezza di frontiera per gestire il flusso di lavoro attraverso recinzioni e muri, controlli, sorveglianza, carcere, deportazione e infine morte. Contemporaneamente, intimida coloro che sono all'interno, fabbricando paure e un clima sociale che esige la pacificazione del confine a qualsiasi prezzo.

L'abolizione dei confini: un obiettivo inalienabile. Il regime di confine in Europa provoca un'illusione pericolosa. Perché "pericolosa"? Perché annulla la politica: più cediamo al discorso della crisi migratoria, meno parleremo di sfruttamento e alienazione; più condividiamo i feticci del confine e della sicurezza, più diventiamo complici dei poteri polizieschi, e meno capaci saremo di immaginare uscite emancipatrici all'incrocio dei nostri tempi.

Chi promuove l'Agenzia Europea Anti-Confini crede che il modo migliore per affrontare il Patto Europeo di Migrazioni e Asilo e il buon senso razzista e autoritario che lo sostiene sia un'organizzazione continentale autonoma. Non si può parlare di democrazia o libertà quando ci sono controlli di domicilio senza mandato giudiziario, deportazioni senza possibilità di protezione, incarceramenti in centri di detenzione o persecuzione amministrativa legale. Vogliamo portare avanti un programma politico di disobbedienza civile di massa. Non criticiamo l'"esternalizzazione" del confine perché questo non è il problema, così come la "militarizzazione di Frontex" non lo è. Il problema è il confine, il problema è Frontex. Il compito che ci proponiamo è l'interruzione dell'ordine di confine. Non come obiettivo a lungo termine, ma come slogan quotidiano, come guida per la nostra attività politica immediata.

A tutte le persone e collettivi che già lavorate per l'abolizione dei confini: è il momento di unire le forze. Quei muri devono cadere.

EUROPEAN
ANTI-BORDER
AGENCY

MANIFESTO PELA ABOLIÇÃO DAS FRONTEIRAS (1.0)

Só quem tem a fronteira fechada consegue vê-la. A sua presença passa despercebida pelo resto. Ela está lá há tanto tempo que parece imutável, natural e necessária. A entrada em vigor do novo Pacto Europeu de Migração e Asilo demonstra que, na Europa, a fronteira, no entanto, move-se. Mas temos de olhá-la de frente para compreender em que direção se move.

A fronteira é um dispositivo governamental que gera precariedade e morte. Cercas, patrulhas da Frontex, centros de detenção, expulsões, recusas administrativas ou devoluções sumárias são ferramentas de gestão política. A sua configuração responde à necessidade de regular a disponibilidade de trabalho e anular a sua capacidade de conflito. Compreender a sua função significa reconhecer que o único plano da UE para a longa crise do capitalismo europeu é aplicar doses crescentes de segregação racista e violência estrutural.

Entrada proibida. Não é apenas um convite a respeitar a propriedade privada. É também um aviso: fica no teu lugar. As fronteiras produzem diferença e hierarquia, essenciais para manter o trabalho barato. Não partilhamos a linguagem liberal. É por isso que não dizemos que as pessoas que migram são “boas para a economia”, que “contribuem para a criação de riqueza”, que são “necessárias para setores-chave” ou coisas do género. Sabemos que a divisão das populações com base nas categorias ideológicas de “nós” e “eles” faz parte da própria fabricação da ordem social. E a raça é um fator-chave na fragmentação da classe trabalhadora em segmentos opostos. O nosso compromisso é criar laços de solidariedade capazes de inverter essa fragmentação. Romper com o lugar de despossessão e exploração que nos foi atribuído.

O controlo das fronteiras não ocorre apenas nas fronteiras externas dos Estados da UE, mas permeia todas as relações sociais. Ele atravessa o interior dos territórios e o coração das cidades. O controlo das fronteiras é mais um regime do que um espaço, mais uma prática do que um lugar.

A ilusão da segurança nacional. A maior tirania das fronteiras é a sua insistência em construir o “outro”. Criam ameaças fictícias, internas e externas. Geram o medo e a divisão que sustentam a razão de Estado. A pacificação colonial de sujeitos no estrangeiro traduz-se na pacificação de sujeitos indígenas. As fronteiras geram a ilusão de pertença e igualdade formal no seu interior, na forma de uma “comunidade nacional”. Operam como o perímetro natural de uma comunidade, articulando o senso comum de negar a pertença a quem está de fora.

A tela da segurança nacional oculta que as relações coloniais estão no cerne do problema. Em vez de enfrentar essas realidades, o norte global usa a segurança das fronteiras para gerir o fluxo de trabalho através de cercas e muros, controlos, vigilância, prisão, deportação e, em última instância, morte. Simultaneamente, intimida quem está dentro, fabricando medos e um clima social que exige a pacificação da fronteira a qualquer custo.

A abolição das fronteiras: um objetivo inalienável. O regime das fronteiras na Europa provoca uma ilusão perigosa. Porquê “perigosa”? Porque anula a política: quanto mais sucumbimos ao discurso da crise migratória, menos falaremos sobre exploração e alienação; quanto mais partilhamos os fetiches da fronteira e da segurança, mais nos tornamos cúmplices do poder policial e menos capazes seremos de imaginar saídas emancipadoras nos cruzamentos do nosso tempo.

Nós, que promovemos a Agência Europeia Anti-Fronteiras, acreditamos que a melhor forma de enfrentar o Pacto Europeu de Migração e Asilo e o senso comum racista e autoritário que o sustenta é através da organização autónoma continental. Não se pode falar de democracia ou liberdade quando existem controlos de residência sem mandato judicial, deportações, prisões em centros de internamento ou perseguição administrativa legal. Queremos desenvolver um programa político de desobediência civil em massa. Não criticamos a “externalização” da fronteira porque isso não é o problema, assim como a “militarização da Frontex” também não é. O problema é a fronteira, o problema é a Frontex. A tarefa que propomos é a interrupção da ordem das fronteiras. Não como objetivo a longo prazo, mas como slogan diário, como guia para a nossa atividade política imediata.

A todas as pessoas e coletivos que já trabalham pela abolição das fronteiras: é tempo de unir forças. Esses muros devem cair.

MANIFEST FÜR DIE ABSCHAFFUNG DER GRENZEN (1.0)

Die Grenze ist nur für die sichtbar, für die sie geschlossen ist. Für alle anderen bleibt ihre Existenz unbemerkt. Sie ist schon so lange da, dass sie unveränderlich, natürlich und notwendig erscheint. Das Inkrafttreten des neuen europäischen Migrations- und Asylpakets zeigt jedoch, dass die Grenze in Europa bewegt wird. Aber wir müssen sie direkt anschauen, um zu verstehen, in welche Richtung.

Die Grenze ist ein Regierungsinstrument, das Prekarität und Tod hervorbringt. Zäune, Frontex Patrouillen, Haftanstalten, Abschiebungen, behördliche Ablehnungen oder Zurückweisungen sind Instrumente der politischen Steuerung. Ihre Gestaltung entspricht der Notwendigkeit, das Arbeitskräfteangebot zu regulieren und dessen Konfliktpotenzial zu neutralisieren. Ihre Funktion zu verstehen bedeutet anzuerkennen, dass der einzige Plan der EU für die lange Krise des europäischen Kapitalismus darin besteht, immer stärkere Dosen rassistischer Segregation und struktureller Gewalt anzuwenden.

Betreten verboten. Das ist nicht nur ein Aufruf zur Achtung des Privateigentums. Es ist auch eine Warnung: Bleiben Sie, wo Sie sind. Grenzen schaffen Unterschiede und Hierarchien, unerlässlich dafür, dass die Arbeitskräfte billig bleiben. Wir teilen die liberale Sprache nicht. Deshalb sagen wir nicht, dass Migrant*innen „gut für die Wirtschaft“ sind, dass sie „zur Schaffung von Wohlstand beitragen“, dass sie „für Schlüsselbranchen notwendig“ sind, oder ähnliches. Wir wissen, dass die Spaltung von Bevölkerungsgruppen anhand der ideologischen Kategorien von „wir“ und „sie“ Teil der Konstruktion der sozialen Ordnung selbst ist. Und die Rasse ist ein Schlüsselfaktor für die Zersplitterung der Arbeiterklasse in gegeneinander gerichtete Segmente. Unser Bestreben ist es, Verbindungen der Solidarität zu schaffen, die diese Zersplitterung rückgängig machen können. Uns aus der Lage der Entrechtung und Ausbeutung zu befreien, die uns zugewiesen wurde.

Grenzkontrollen finden nicht nur an den Außengrenzen der EU-Staaten statt, sondern durchdringen die gesamten sozialen Beziehungen. Sie durchziehen das Landesinnere und das Herz der Städte. Die Grenzkontrolle ist eher ein Regime als ein Raum, eher eine Praxis als ein Ort.

Die Illusion der nationalen Sicherheit: Die größte Tyrannei der Grenzen besteht in ihrem Beharren auf der Konstruktion des „Anderen“. Sie schaffen fiktive Bedrohungen, sowohl interne als auch externe. Sie erzeugen die Angst und die Spaltung, die die Staatsräson untermauern. Die koloniale

Befriedung der Untertanen im Ausland führt zur Befriedung der einheimischen Untertanen. Grenzen erzeugen eine Illusion von Zugehörigkeit und formaler Gleichheit in ihrem Inneren, in Form einer „nationalen Gemeinschaft“. Sie fungieren als natürlicher Rand einer Gemeinschaft, und artikulieren dabei den allgemeinen Konsens, denen da draußen die Zugehörigkeit zu verweigern.

Der Vorwand der nationalen Sicherheit verschleiert, dass koloniale Beziehungen den Kern des Problems bilden. Anstatt sich diesen Realitäten zu stellen, nutzt der globale Norden die Grenzsicherheit, um den Arbeitskräftefluss zu steuern, durch Zäune und Mauern, Kontrollen und Durchsuchungen, Überwachung, Inhaftierung, Abschiebung und letztlich, den Tod. Gleichzeitig schüchtert er jene innerhalb der Grenzen ein, schürt Ängste und erzeugt ein soziales Klima, das eine Befriedung der Grenze um jeden Preis fordert.

Die Abschaffung der Grenzen: ein unverzichtbares Ziel. Das Grenzregime in Europa täuscht uns mit einer gefährlichen Illusion. Warum „gefährlich“? Weil es die Politik außer Kraft setzt: Je mehr wir dem Diskurs der Migrationskrise erliegen, desto weniger werden wir über Ausbeutung und Entfremdung reden; je mehr wir die Fetische von Grenze und Sicherheit teilen, desto mehr werden wir zu Komplizen der Polizeimächte und desto weniger in der Lage sein, uns emanzipatorische Auswege aus den Knotenpunkten unserer Zeit vorzustellen.

Wir, die wir die Europäische Anti-Grenzen-Agentur fördern, glauben, dass eine autonome kontinentale Organisation der beste Weg ist, um dem europäischen Migrations- und Asylpaket und dem rassistischen und autoritären Menschenbild, das es antreibt, entgegenzutreten. Man kann nicht von Demokratie oder Freiheit sprechen, wenn es Hausdurchsuchungen ohne richterlichen Beschluss, Abschiebungen ohne Rechtsschutz, Inhaftierungen in Abschiebehaftanstalten oder administrative Verfolgung gibt. Wir wollen ein politisches Programm des zivilen Massenegehens umsetzen. Wir kritisieren nicht die „Externalisierung“ der Grenze, denn das ist nicht das Problem, genauso wenig wie die „Militarisierung von Frontex“. Das Problem ist die Grenze, das Problem ist Frontex. Die Aufgabe, die wir uns vornehmen, ist die Unterbrechung der Grenzordnung. Nicht als langfristiges Ziel, sondern als tägliche Parole, als Orientierung für unser unmittelbares politisches Handeln.

An euch alle, Menschen und Kollektive, die ihr bereits für die Abschaffung der Grenzen arbeitet: Es ist an der Zeit, unsere Kräfte zu bündeln. Diese Mauern müssen fallen.

EUROPEAN
ANTI-BORDER
AGENCY

MANIFEST ZA ODPRAVO MEJA (1.0)

Samo tisti, ki imajo mejo zaprto, jo lahko vidijo. Njena prisotnost ostane neopažena za ostale. Tam je že tako dolgo, da se zdi nespremenljiva, naravna in nujna. Začetek veljavnosti novega Evropskega pakta o migracijah in azilu kaže, da se meja v Evropi vendarle premika. Vendar ji moramo pogledati v obraz, da bi razumeli, v katero smer se premika.

Meja je vladna naprava, ki ustvarja negotovost in smrt. Ograje, patrolje Frontexa, centri za pridržanje, izgoni, administrativne zavrnitve ali vroče vrnitve so orodja političnega upravljanja. Njihova konfiguracija se odziva na potrebo po urejanju razpoložljivosti dela in izničenju njene konfliktne sposobnosti. Razumevanje njene funkcije pomeni priznanje, da je edini načrt EU za dolgo krizo evropskega kapitalizma uporaba vse večjih odmerkov rasistične segregacije in strukturnega nasilja.

Vstop prepovedan. To ni le poziv k spoštovanju zasebne lastnine. Je tudi opozorilo: ostanite na svojem mestu. Meje ustvarjajo razlike in hierarhijo, ki sta bistveni za ohranjanje poceni delovne sile. Ne delimo liberalnega jezika. Zato ne pravimo, da so ljudje, ki migrirajo, "dobri za gospodarstvo", da "prispevajo k ustvarjanju bogastva", da so "nujni za ključne sektorje" ali kaj podobnega. Vemo, da je delitev prebivalstva na podlagi ideoloških kategorij "mi" in "njih" del same konstrukcije družbenega reda. In rasa je ključni dejavnik pri razdrobljenosti delavskega razreda na nasprotujoče si segmente. Naša zaveza je ustvariti solidarnostne vezi, ki bodo sposobne obrniti to razdrobljenost. Izstopiti iz mesta razlastitve in izkoriščanja, ki nam je bilo dodeljeno.

Mejni nadzor se ne izvaja le na zunanjih mejah držav EU, ampak prežema vse družbene odnose. Prečka notranjost ozemelj in srca mest. Mejni nadzor je bolj režim kot prostor, bolj praksa kot kraj.

Iluzija nacionalne varnosti. Največja tiranija meja je njihovo vztrajanje pri gradnji "drugega". Ustvarjajo fiktivne grožnje, tako notranje kot zunanje. Ustvarjajo strah in razdor, ki podpirata državni razlog. Kolonialna pacifikacija podložnikov v tujini se prevede v pacifikacijo avtohtonih podložnikov. Meje ustvarjajo iluzijo pripadnosti in formalne enakosti znotraj njih, v obliki "nacionalne skupnosti". Delujejo kot naravni obod skupnosti, ki artikulira zdrav razum zanikanja pripadnosti tistim, ki so zunaj. Zaslonka nacionalne varnosti skriva, da so kolonialni odnosi jedro problema. Namesto da bi se soočil s temi realnostmi, globalni sever uporablja varnost meja za upravljanje pretoka delovne sile z ograjami in zidovi, kontrolami, nadzorom, zaporom, deportacijo in na koncu smrtjo. Hkrati

ustrahuje tiste znotraj, ustvarja strahove in družbeno klimo, ki zahteva pacifikacijo meje za vsako ceno.

Odprava meja: neodtujljiv cilj. Mejni režim v Evropi izziva nevarno iluzijo. Zakaj "nevarno"? Ker izničuje politiko: bolj ko se bomo podredili diskurzu o migracijski krizi, manj bomo govorili o izkoriščanju in odtujenosti; bolj ko bomo delili fetiše meje in varnosti, bolj bomo postali sotorilci policijskih oblasti in manj sposobni si bomo predstavljati emancipatorne izhode na križišču našega časa.

Mi, ki spodbujamo Evropsko agencijo proti mejam, verjamemo, da je najboljši način za soočenje z Evropskim paktom o migracijah in azilu ter rasističnim in avtoritarnim zdravim razumom, ki ga poganja, avtonomna celinska organizacija. Ne moremo govoriti o demokraciji ali svobodi, ko obstajajo preverjanja prebivališča brez sodnega mandata, deportacije, zapiranja v internacijskih centrih ali pravni upravni pregon. Želimo izvajati politični program množične državljanske neposlušnosti. Ne kritiziramo "zunanosti" meje, ker to ni problem, tako kot tudi "militarizacija Frontexa". Problem je meja, problem je Frontex. Naloga, ki jo predlagamo, je prekinitev mejnega reda. Ne kot dolgoročni cilj, temveč kot vsakodnevni slogan, kot vodilo za naše takojšnje politično delovanje.

Vsem ljudem in kolektivom, ki si že prizadevajo za odpravo meja: čas je, da združimo moči. Ti zidovi morajo pasti.

EUROPEAN
ANTI-BORDER
AGENCY

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ (1.0)

Μόνο όσοι βρίσκουν το σύνορο κλειστό μπορούν να το δουν. Για τους υπόλοιπους, η παρουσία του περνά απαρατήρητη. Βρίσκεται εκεί για τόσο καιρό, που μοιάζει αμετάβλητο, φυσικό και αναγκαίο. Η θέση σε ισχύ του νέου Ευρωπαϊκού Συμφώνου για τη Μετανάστευση και το Άσυλο, αποδεικνύει ότι στην Ευρώπη το σύνορο μετακινείται. Πρέπει όμως να το κοιτάξουμε κατάματα για να καταλάβουμε προς ποια κατεύθυνση κινείται.

Το σύνορο είναι ένας κυβερνητικός μηχανισμός που παράγει επισφάλεια και θάνατο. Οι φράχτες, οι περιπολίες της Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex), τα κέντρα κράτησης, οι απελάσεις, οι διοικητικές απορρίψεις ή οι επαναπροωθήσεις («hot returns») αποτελούν εργαλεία πολιτικής διαχείρισης. Η διαμόρφωσή τους ανταποκρίνεται στην ανάγκη ρύθμισης της διαθεσιμότητας της εργασίας και εξουδετέρωσης της ικανότητάς της για σύγκρουση. Η κατανόηση της λειτουργίας του σημαίνει την αναγνώριση ότι το μόνο σχέδιο της ΕΕ για τη μακροχρόνια κρίση του ευρωπαϊκού καπιταλισμού είναι η εφαρμογή ολοένα και μεγαλύτερων δόσεων ρατσιστικού διαχωρισμού και δομικής βίας.

Απαγορεύεται η είσοδος. Δεν πρόκειται απλώς για μια έκκληση σεβασμού της ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Είναι επίσης μια προειδοποίηση: μείνε στη θέση σου. Τα σύνορα παράγουν διαφορετικότητα και ιεραρχία, στοιχεία απαραίτητα για τη διατήρηση της εργασίας σε χαμηλό κόστος. Δεν συμεριζόμαστε τη φιλελεύθερη γλώσσα. Γι' αυτό δεν λέμε ότι οι άνθρωποι που μεταναστεύουν είναι «καλοί για την οικονομία», ότι «συμβάλλουν στη δημιουργία πλούτου», ότι είναι «απαραίτητοι για βασικούς τομείς» ή παρόμοια πράγματα. Γνωρίζουμε ότι ο διαχωρισμός των πληθυσμών, βάσει των ιδεολογικών κατηγοριών του, σε «εμείς» και «αυτοί» αποτελεί μέρος της ίδιας της κατασκευής της κοινωνικής τάξης. Και η φυλή είναι βασικός παράγοντας στον κατακερματισμό της εργατικής τάξης σε αντιμαχόμενα τμήματα. Η δέσμευσή μας είναι να δημιουργήσουμε δεσμούς αλληλεγγύης ικανούς να ανατρέψουν αυτόν τον κατακερματισμό. Να δραπετεύσουμε από τον τόπο της αποστέρησης και της εκμετάλλευσης που μας έχει ανατεθεί. Οι συνοριακοί έλεγχοι δεν λαμβάνουν χώρα μόνο στα εξωτερικά σύνορα των κρατών της ΕΕ, αλλά διαπερνούν όλες τις κοινωνικές σχέσεις. Διασχίζουν το εσωτερικό των εδαφών και την καρδιά των πόλεων. Ο έλεγχος των συνόρων είναι περισσότερο ένα καθεστώς παρά ένας χώρος, περισσότερο μια πρακτική παρά ένας τόπος.

Η ψευδαίσθηση της εθνικής ασφάλειας. Η μεγαλύτερη τυραννία των συνόρων είναι η εμμονή τους στην κατασκευή του «άλλου». Δημιουργούν φανταστικές απειλές, εσωτερικές και εξωτερικές. Γεννούν τον φόβο και τη διαίρεση που στηρίζουν τον «λόγο του κράτους» (raison d'état). Η αποικιακή καθυπόταξη των υποκειμένων στο εξωτερικό μεταφράζεται στην καθυπόταξη των εγχώριων υποκειμένων. Τα σύνορα γεννούν μια ψευδαίσθηση του ανήκειν και της τυπικής ισότητας στο εσωτερικό τους, υπό τη μορφή μιας «εθνικής κοινότητας». Λειτουργούν ως η φυσική περίμετρος μιας κοινότητας, αρθρώνοντας την κοινή λογική της άρνησης του ανήκειν σε όσους βρίσκονται έξω. Το παραπέτασμα της εθνικής ασφάλειας κρύβει ότι οι αποικιακές σχέσεις βρίσκονται στον πυρήνα του προβλήματος. Αντί να αντιμετωπίσει αυτές τις πραγματικότητες, ο παγκόσμιος βορράς χρησιμοποιεί την ασφάλεια των συνόρων για να διαχειριστεί τη ροή της εργασίας μέσω φρακτών και τειχών, ελέγχων, επιτήρησης, φυλάκισης, απελάσης και, τελικά, θανάτου. Ταυτόχρονα, εκφοβίζει όσους βρίσκονται μέσα, κατασκευάζοντας φόβους και ένα κοινωνικό κλίμα που απαιτεί την «ειρήνευση» των συνόρων με κάθε τίμημα.

Η κατάργηση των συνόρων: ένας αναπαλλοτρίωτος στόχος. Το καθεστώς των συνόρων στην Ευρώπη προκαλεί μια επικίνδυνη ψευδαίσθηση. Γιατί «επικίνδυνη»; Επειδή ακυρώνει την πολιτική: όσο περισσότερο υποκύπτουμε στον λόγο περί «μεταναστευτικής κρίσης», τόσο λιγότερα θα λέμε για την εκμετάλλευση και την αλλοτρίωση. Όσο περισσότερο συμεριζόμαστε τα φετίχ των συνόρων και της ασφάλειας, τόσο περισσότερο θα γινόμαστε συνεργοί των αστυνομικών εξουσιών και τόσο λιγότερο ικανοί θα είμαστε να φανταστούμε χειραφετητικές διεξόδους στο σταυροδρόμι της εποχής μας.

Εμείς που προωθούμε την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ενάντια στα Σύνορα, πιστεύουμε ότι ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο, καθώς και την ρατσιστική και αυταρχική κοινή λογική που το κινεί, είναι μέσω μιας αυτόνομης ηπειρωτικής οργάνωσης. Δεν μπορεί κανείς να μιλά για δημοκρατία ή ελευθερία όταν υπάρχουν έλεγχοι παραμονής χωρίς δικαστική εντολή, απελάσεις, φυλακίσεις σε κέντρα κράτησης ή νομική και διοικητική καταδίωξη. Θέλουμε να εφαρμόσουμε ένα πολιτικό πρόγραμμα μαζικής πολιτικής ανυπακοής. Δεν ασκούμε κριτική στην «εξωτερίκευση» του συνόρου, γιατί αυτό δεν είναι το πρόβλημα, όπως ακριβώς δεν είναι ούτε η «στρατιωτικοποίηση της Frontex». Το πρόβλημα είναι το ίδιο το σύνορο, το πρόβλημα είναι η Frontex. Το καθήκον που προτείνουμε είναι η διακοπή της συνοριακής τάξης πραγμάτων. Όχι ως μακροπρόθεσμο στόχο, αλλά ως καθημερινό σύνθημα, ως οδηγό για την άμεση πολιτική μας δραστηριότητα.

Προς όλους τους ανθρώπους και τις συλλογικότητες που εργάζονται ήδη για την κατάργηση των συνόρων: είναι ώρα να ενώσουμε τις δυνάμεις μας. Αυτά τα τείχη πρέπει να πέσουν.

EUROPEAN
ANTI-BORDER
AGENCY

MANIFEST PËR SHFUQIZIMIN E KUFIJVE (1.0)

Vetëm ata që e kanë kufirin të mbyllur mund ta shohin atë. Prania e tij kalon pa u vënë re nga të tjerët. Ka qenë aty për aq kohë sa duket i pandryshueshëm, natyror dhe i domosdoshëm. Hyrja në fuqi e Paktit të ri Evropian për Migracionin dhe Azilin tregon se në Evropë, megjithatë, kufiri lëviz. Por duhet ta shohim drejt në sy për të kuptuar në cilin drejtim po lëviz.

Kufiri është një instrument qeverisës që prodhon pasiguri dhe vdekje. Gardhet, patrullat e Frontex-it, qendrat e ndalimit, dëbimet, refuzimet administrative apo kthimet e menjëhershme janë mjete të menaxhimit politik. Konfigurimi i tyre i përgjigjet nevojës për të rregulluar disponueshmërinë e punës dhe për të neutralizuar kapacitetin e saj konfliktual. Të kuptosh funksionin e tij do të thotë të pranosh se plani i vetëm i BE-së për krizën e gjatë të kapitalizmit evropian është aplikimi i dozave gjithnjë e më të mëdha të segregimit racist dhe dhunës strukturore.

Hyrja e ndaluar. Nuk është vetëm një thirrje për të respektuar pronën private. Është gjithashtu një paralajmërim: qëndro në vendin tënd. Kufijtë prodhojnë dallim dhe hierarki, thelbësore për ta mbajtur punën të lirë. Ne nuk ndajmë gjuhën liberale. Prandaj nuk themi se njerëzit që migrojnë janë “të mirë për ekonominë”, se “kontribuojnë në krijimin e pasurisë”, se janë “të domosdoshëm për sektorët kyç”, apo gjëra të tilla. Ne e dimë se ndarja e popullsisë mbi bazën e kategorive ideologjike të “ne” dhe “ata” është pjesë e vetë fabrikimit të rendit shoqëror. Dhe raca është një faktor kyç në fragmentimin e klasës punëtore në segmente kundërshtarë. Angazhimi ynë është të krijojmë lidhje solidariteti të afta për ta përmbysur këtë fragmentim. Të dalim nga vendi i shpronësimit dhe shfrytëzimit që na është caktuar.

Kontrollet kufitare nuk ndodhin vetëm në kufijtë e jashtëm të shteteve të BE-së, por përshkojnë të gjitha marrëdhëniet shoqërore. Ato kalojnë në brendësi të territoreve dhe në zemrën e qyteteve. Kontrolli kufitar është më shumë një regjim sesa një hapësirë, më shumë një praktikë sesa një vend.

Iluzioni i sigurisë kombëtare. Tirania më e madhe e kufijve është këmbëngulja e tyre për të ndër-tuar “tjetrin”. Ata krijojnë kërcënime fiktive, si të brendshme ashtu edhe të jashtme. Gjenerojnë frikën dhe ndarjen që mbështesin arsyen e shtetit. Paqësimi kolonial i subjekteve jashtë përkthet në paqësimin e subjekteve vendase. Kufijtë krijojnë një iluzion përkatësie dhe barazie formale brenda tyre, në formën e një “komuniteti kombëtar”. Ata funksionojnë si perimetri natyror i një ko-

muniteti, duke artikuluar mendësinë e përbashkët të mohimit të përkatësisë për ata që janë jashtë.

Mbulesa e sigurisë kombëtare fsheh faktin se marrëdhëniet koloniale janë në thelb të problemit. Në vend që të përballen me këto realitete, vendet e veriut global përdorin sigurinë kufitare për të menaxhuar rrjedhën e punës përmes gardheve dhe mureve, kontrolleve, mbikëqyrjes, burgosjes, deportimit dhe në fund vdekjes. Njëkohësisht, ata frikësojnë ata që janë brenda, duke prodhuar frikëra dhe një klimë shoqërore që kërkon paqësimin e kufirit me çdo çmim.

Shfuqizimi i kufijve: një qëllim i patjetërsueshëm. Regjimi i kufijve në Evropë prodhon një iluzion të rrezikshëm. Pse “i rrezikshëm”? Sepse e anulon politikën: sa më shumë t’i nënshtrohemi diskursit të krizës së migracionit, aq më pak do të flasim për shfrytëzimin dhe alienimin; sa më shumë të ndajmë fetishet e kufirit dhe sigurisë, aq më shumë bëhemi bashkëpunëtorë të pushteteve policore, dhe aq më pak të aftë do të jemi të imagjinojmë dalje çliruese në udhëkryqin e kohës sonë.

Ne që promovojmë Agjencinë Evropiane Kundër Kufijve besojmë se mënyra më e mirë për t’u përballur me Paktin Evropian për Migracionin dhe Azilin dhe me sensin e përbashkët racist dhe autoritar që e shtyn atë është përmes organizimit autonom kontinental. Nuk mund të flitet për demokraci apo liri kur ka kontrolle qëndrimi pa mandat gjyqësor, deportime, burgosje në qendra internimi apo përndjekje administrative ligjore. Ne duam të zbatojmë një program politik të mosbindjes civile masive. Nuk kritikojmë “eksternalizimin” e kufirit sepse ky nuk është problemi, as “militarizimi i Frontex-it”. Problemi është kufiri, problemi është Frontex-i. Detyra që propozojmë është ndërprerja e rendit kufitar. Jo si një qëllim afatgjatë, por si një slogan i përditshëm, si një udhërrëfyes për aktivitetin tonë politik të menjëhershëm.

Të gjithë njerëzve dhe kolektivëve që tashmë punojnë për shfuqizimin e kufijve: është koha të bashkojmë forcat. Ato mure duhet të bien.

EUROPEAN

ANTI-BORDER
AGENCY

MANIFEST PENTRU DESFIINȚAREA FRONTIERELOR (1.0)

Doar cei cărora li se închide frontiera o văd cu adevărat. Pentru ceilalți, existența ei trece aproape neobservată. Este acolo de atât de mult timp încât pare ceva normal, firesc și necesar. Totuși, intrarea în vigoare a noului Pact European privind Migrația și Azilul arată că, în Europa, frontierele se schimbă. Pentru a înțelege însă în ce direcție, trebuie să le privim direct.

Frontiera este un instrument de guvernare care produce precaritate și chiar moarte. Gardurile, patrulele Frontex, centrele de detenție, expulzările, refuzurile administrative sau returnările forțate sunt instrumente de control politic. Modul în care sunt organizate răspunde nevoii de a controla disponibilitatea forței de muncă și de a limita capacitatea oamenilor de a se opune. A înțelege rolul frontierelor înseamnă a recunoaște că singurul plan al Uniunii Europene pentru criza de durată a capitalismului european este aplicarea unor forme tot mai puternice de segregare rasială și violență structurală.

Acces interzis. Nu este doar un mesaj care cere respectarea proprietății private. Este și un avertisment: rămâneți la locul vostru. Frontierele creează diferențe și ierarhii, esențiale pentru ca forța de muncă să rămână ieftină. Noi nu folosim limbajul liberal obișnuit. De aceea nu spunem că migranții sunt „buni pentru economie”, că „creează bogăție” sau că sunt „necesari pentru anumite sectoare”. Știm că împărțirea populației în „noi” și „ei” face parte din modul în care este construită ordinea socială. Iar rasa joacă un rol important în fragmentarea clasei muncitoare în grupuri puse unele împotriva altora. Miza noastră este să construim relații de solidaritate care să depășească această divizare și să ne scoată din poziția de exploatare și lipsă de putere în care suntem plasați.

Controalele de frontieră nu există doar la limitele externe ale statelor Uniunii Europene. Ele pătrund în întreaga societate. Se regăsesc în interiorul teritoriilor și în inima orașelor. Controlul de frontieră nu este doar un loc sau o linie pe hartă, ci un întreg sistem de practici și reguli.

Iluzia securității naționale. Una dintre cele mai puternice forme de dominație ale frontierelor este felul în care creează imaginea „celuilalt”. Ele produc amenințări imaginare, atât în interior cât și în exterior. Generează frică și diviziune, care întăresc puterea statului. Controlul colonial exercitat asupra populațiilor din exterior se reflectă și în controlul exercitat asupra populațiilor din interior. Frontierele creează iluzia unei apartenențe comune și a unei egalități formale în interiorul lor, sub

forma unei „comunități naționale”. Ele funcționează ca limitele naturale ale acestei comunități și întăresc ideea că cei din afara lor nu pot aparține.

Invocarea securității naționale ascunde faptul că relațiile coloniale stau în centrul problemei. În loc să confrunte aceste realități, țările din nordul global folosesc securitatea frontierelor pentru a controla fluxurile de forță de muncă prin garduri și ziduri, controale, supraveghere, detenție, deportări și, în cele din urmă, moarte. În același timp, populațiile din interior sunt intimidat prin crearea unui climat de frică, care cere întărirea controlului la frontieră cu orice preț.

Desființarea frontierelor: un obiectiv esențial. Regimul frontierelor din Europa creează o iluzie periculoasă. De ce este periculoasă? Pentru că face politica să dispară din discuție. Cu cât acceptăm mai mult discursul despre „criza migrației”, cu atât vorbim mai puțin despre exploatare și alienare. Cu cât acceptăm mai mult obsesia pentru securitate și frontieră, cu atât devenim mai complici ai puterilor polițienești și mai puțin capabili să imaginăm alternative reale la problemele timpului nostru.

Noi, cei care susținem Agenția Europeană Anti-Frontiere, credem că cea mai bună modalitate de a răspunde Pactului European privind Migrația și Azilul — și mentalității rasiste și autoritare care îl susține — este construirea unei organizații autonome la nivel european. Nu se poate vorbi despre democrație sau libertate atunci când există percheziții la domiciliu fără mandat judecătoresc, deportări fără posibilitatea de apărare, detenții în centre speciale sau persecuții administrative legale.

Vrem să dezvoltăm un program politic de nesupunere civilă în masă. Nu criticăm „externalizarea” frontierelor pentru că aceasta nu este problema principală, la fel cum nici „militarizarea Frontex” nu este problema. Problema este însăși existența frontierelor. Problema este Frontex. Sarcina pe care ne-o asumăm este oprirea acestui sistem de control al frontierelor. Nu ca un obiectiv îndepărtat, ci ca o direcție clară pentru acțiunea politică de zi cu zi.

Către toate persoanele și grupurile care luptă deja pentru desființarea frontierelor: este momentul să ne unim forțele.

Aceste ziduri trebuie să cadă.

EUROPEAN

ANTI-BORDER
AGENCY

МАНИФЕСТ ЗА ОТМЕНУ ГРАНИЦ (1.0)

I. ПРИРОДА ГРАНИЦЫ

Границу видит лишь тот, перед кем она закрыта. Для остальных её присутствие остается незамеченным. Она существует так долго, что кажется чем-то неизменным, естественным и необходимым. Однако вступление в силу нового Европейского пакта о миграции и убежище доказывает: в Европе граница находится в движении.

> Граница — это инструмент управления, порождающий незащищенность и смерть. > Заборы, патрули Frontex, центры содержания под стражей и насильственные выдворения — это инструменты политического менеджмента. Их цель — регулировать наличие дешевой рабочей силы и подавлять её способность к сопротивлению. Единственный план ЕС в условиях кризиса капитализма — нарастающая расистская сегрегация и структурное насилие.

II. ИЕРАРХИЯ И ЭКСПЛУАТАЦИЯ

Надпись «Вход воспрещен» — это не только защита частной собственности, но и приказ: «Знай своё место».

* Производство различий: Границы создают иерархию, необходимую для поддержания низкой стоимости труда.

* Отказ от либерального языка: Мы не говорим, что мигранты «полезны для экономики». Это превращает людей в товар.

* Фрагментация: Деление на «нас» и «них» — это способ разобщить рабочий класс. Наша цель — солидарность, разрушающая эти барьеры.

III. РЕЖИМ КОНТРОЛЯ

Пограничный контроль не ограничивается внешними рубежами. Он пронизывает города и социальные отношения. Это не просто линия на карте, это режим и практика, действующие повсеместно.

Иллюзия национальной безопасности:

Границы конструируют образ «другого» как угрозы. Это порождает страх, поддерживающий государственные интересы. Ширма «безопасности» скрывает колониальную суть проблемы: Глобальный Север использует стены и тюрьмы для управления людьми, превращая их жизнь в товар или смерть.

IV. НАШИ ЦЕЛИ

Отмена границ — это неотъемлемая цель. Мы считаем, что лучший способ противостоять текущему курсу ЕС — это автономная континентальная организация.

* Политическая программа: Массовое гражданское неповиновение.

* Отказ от полумер: Мы не критикуем отдельные аспекты (милитаризацию или экстернализацию). Мы заявляем: проблема — это сама граница.

* Действие: Прерывание пограничного порядка здесь и сейчас, а не в далеком будущем. ЭТИ СТЕНЫ ДОЛЖНЫ ПАСТЬ.

بيان من أجل إلغاء الحدود (1.0)

خالل تنظيم قاري مستقل. ال يمكن للمرء أن يتحدث عن الديمقراطية أو الحرية عندما تكون هناك عمليات تفتيش لإقامة دون تفويض قضائي، أو عمليات ترحيل، أو سجن في مراكز الاحتجاز، أو مالحقة إدارية

تماما كما أن

قانونية. نحن نريد تنفيذ برنامج سياسي للعصيان المدني الشامل. نحن ال ننتقد 'تعهد' الحدود ألن ذلك ليس هو المشكلة، أيضا المشكلة هي الحدود، المشكلة هي فرونتكس.

المهمة التي نقترحها هي تعطيل نظام الحدود

. عسكرة فرونتكس' ليست المشكلة'

ليس كهدف بعيد المدى، بل كشعار يومي، وكدليل لنشاطنا السياسي الفوري

إلى جميع الأفراد والجماعات الذين يعملون بالفعل من أجل إلغاء الحدود: لقد حان الوقت لتوحيد القوى. تلك الجدران يجب أن تسقط

أُ الحدود في وجوههم يمكنهم رؤيتها. أما البقية فال يحظون وجودها. لقد كانت هناك لفترة طويلة لدرجة أنها

فقط أولئك الذين غلقت

تبدو ثابتة، وطبيعية، وضرورية. غير أن دخول الميثاق الأوروبي الجديد للهجرة واللجوء حيز التنفيذ يثبت أن الحدود في أوروبا تتحرك. ولكن يتعين علينا أن ننظر في وجهها

لنفهم في أي اتجاه تتحرك

لحدود هي أداة حكومية تولد الهشاشة والموت. إن السياجات، ودوريات فرونتكس، ومراكز الاحتجاز، وعمليات الطرد، والرفض الإداري، أو عمليات الإعادة القسرية الفورية

هي أدوات إدارة سياسية. ويستجيب تكوينها للحاجة إلى تنظيم توفر العمل وإبطال قدرته على الصراع. إن فهم وظيفتها يعني الاعتراف بأن خطة الاتحاد الأوروبي الوحيدة

لأزمة الطويلة للرأسمالية الأوروبية هي تطبيق جرعات متزايدة من الفصل العنصري والعنف الهيكلي

تحذير: اب ق في مكانك. فالحدود تنتج الختالف"الدخول ممنوع"؛ ليست مجرد دعوة الاحترام الملكية الخاصة. بل هي أيضاً

والتراتبية، وهما أمران أساسيان للحفاظ على رخص العمالة. نحن ال نشارك اللغة الليبرالية. ولهذا السبب ال نقول إن المهاجرين "مفيدون للاقتصاد"، أو أنهم "يساهمون في

خلق الثروة"، أو أنهم "ضروريون لقطاعات حيوية"، أو أشياء من هذا القبيل. نحن نعلم أن تقسيم السكان بناءً على الفئات الأيديولوجية لـ "نحن" و"هم" هو جزء من صناعة

النظام الاجتماعي نفسها. والعرق هو عامل رئيسي في تفتيت الطبقة العاملة إلى شرائح متصارعة

التزامنا هو خلق روابط تضامن قادرة على عكس هذا التفتيت، كسر قيود مكان الحرمان والاستغلال الذي تم تعييننا فيه ال تقتصر ضوابط الحدود على الحدود الخارجية لدول

الاتحاد الأوروبي فحسب، بل تتغلغل في جميع العالقات الاجتماعية. فهي تعبر الأقاليم من الداخل وقلب المدن. إن مراقبة الحدود هي نظام أكثر مما هي مساحة، وممارسة أكثر

مما هي مكان

وهم ألن القومي

إن أعظم طغيان للحدود هو إصرارها على بناء "ألخر". فهي تخلق تهديدات وهمية، داخلية وخارجية على حد سواء. وتولد الخوف والنقسام اللذين يدعمان مصلحة الدولة

إن التهدة الاستعمارية للرعايا في الخارج تترجم إلى تهدة الرعايا الأصليين

وهما بالانتماء والمساواة الشكلية داخلها، في شكل "مجتمع وطني" و تعمل كمحيط طبيعي للمجتمع، مما يكرس الفهم

تولد الحدود

المشترك بإنكار الانتماء أولئك الموجودين في الخارج

وبدالً من مواجهة هذه الحقائق، يستخدم الشمال إن ستار ألن القومي يخفي حقيقة أن العالقات الاستعمارية تقع في صلب المشكلة

العالمي أمن الحدود إدارة تدفق العمالة عبر السياجات والجدران، والتفتيش، والمراقبة، والسجن، والترحيل، والموت في نهاية يطالب بتهدة الحدود بأي ثمن

اجتماعياًمصنعا مخاوف ومناخاً

المطاف. وفي الوقت نفسه، يرهب من هم بالداخل، إلغاء الحدود: هدف ال يتجزأ

ولماذا هو "خطير"؟ أنه يلغي السياسة: فكلما استسلمنا لخطاب أزمة الهجرة، ق ل حديثناً وهما خطيراً .

يثير نظام الحدود في أوروبا

عن الاستغلال والاعتراب ؛ وكلما شاركنا في تقديس الحدود وألن، زاد تورطنا كشركاء للقوى الشرطية، وقلت قدرتنا على تخيل مخارج تحررية عند مفترق طرق عصرنا

نحن الذين نروج للوكالة الأوروبية لمناهضة الحدود نؤمن بأن أفضل طريقة لمواجهة الميثاق الأوروبي للهجرة واللجوء والمنطق العنصري والاستبدادي السائد الذي يحركه هي من

废除国界宣言 (1.0)

只有那些被边界阻挡的人才能看见它。对其他人而言，它的存在几乎无人察觉。它已经存在了如此之久，以至于显得不可改变、自然且不可或缺。《新欧洲移民与庇护公约》的生效表明，在欧洲，边界其实是流动的。我们必须正视这一现实，才能弄清它正向何处移动。

边界是政府制造的不安全感与死亡的工具。围栏、欧洲边境与海岸警卫局 (Frontex) 的巡逻、拘留中心、驱逐出境、行政拒绝或“快速遣返”，都是政治管理手段。这些措施的设置旨在调控劳动力供给，并消除其引发冲突的能力。理解其功能，就意味着认识到欧盟针对欧洲资本主义长期危机的唯一方案，就是不断加码种族隔离和结构性暴力。

禁止入内。这不仅仅是在呼吁尊重私有财产，更是一种警告：安分守己。边界制造差异与等级，这对维持廉价劳动力至关重要。我们不认同自由主义的言辞。正因如此，我们不会说移民对“经济有益”，不会说他们“为创造财富做出了贡献”，不会说他们是“关键行业的必需力量”，也不会说类似的话。我们深知，基于“我们”与“他们”这种意识形态范畴对人群进行划分，正是社会秩序构建的一部分。种族正是将工人阶级分裂为对立阵营的关键因素。

边境管控不仅发生在欧盟各成员国的外部边界，更渗透到所有社会关系之中。它横跨领土内部，深入城市腹地。边境管控与其说是一种空间，不如说是一种体制；与其说是一个场所，不如说是一种实践。

国家安全的幻象。国界最大的暴政在于它们执意制造“他者”。它们编造出虚构的威胁，无论来自内部还是外部。它们制造恐惧与分裂，以此支撑国家利益。对海外臣民的殖民“平定”，转化为对本土臣民的“平定”。边界营造出一种归属感与形式上的平等的幻象，以“民族共同体”的形式呈现。它们作为共同体的天然边界运作，通过将“不属于此”的常识强加于外部人群，从而确立这种共同体。

“国家安全”这块遮羞布掩盖了这样一个事实：殖民关系才是问题的核心。全球北方非但没有正视这些现实，反而利用边境安全来管控劳动力流动。手段包括篱笆与高墙、检查、监控、监禁、驱逐，乃至最终导致死亡。与此同时，它还威慑境内民众，制造恐惧，营造一种社会氛围，要求不惜一切代价维持边境的“安定”。

废除边界：一个不可剥夺的目标。欧洲的边境体制引发了一种危险的幻觉。为何说是“危险”？因为它使政治失效：我们越是屈从于移民危机的论调，就越少谈论剥削与异化；我们越是追随边境与安全的迷思，就越会成为警察权力的帮凶，也就越难以在当代的十字路口构想出解放性的出路。

我们这些推动“欧洲反边境机构”的人士认为，应对《欧洲移民与庇护公约》及其背后的种族主义和威权主义思潮的最佳途径，在于建立一个自主的大陆性组织。当存在未经司法授权的居留检查、驱逐出境、关押在拘留中心，或是法律行政迫害时，便无从谈论民主或自由。我们希望实施一项大规模公民抗命的政治纲领。我们并不批判边境的“外部化”，因为这并非问题所在，正如“欧洲边境与海岸警卫局 (Frontex) 的军事化”也并非问题所在。问题在于边境本身，问题在于欧洲边境与海岸警卫局 (Frontex)。我们提出的任务是打破边境秩序。这并非长远目标，而是作为日常口号，作为我们当下政治行动的指南。

致所有正在为废除国界而奋斗的人士和团体：是时候团结起来了！
那些高墙，必须倒下！

EUROPEAN

ANTI-BORDER
AGENCY